

tragtninger ved Sagens første Behandling. Det er nemlig ikke rigtigt, at Spørgsmaalet om Erhvervsbeskatningen ikke staar i Forbindelse med den foreliggende Sag. Det staar i den mest direkte og inderlige Forbindelse dermed, og der havde været al mulig Anledning for det ærede 15de tingvalgte Medlem og mig til at tales lidt ved om dette Spørgsmaal, som jeg berørte ved Sagens første Behandling; men skønt det ærede Medlem var til Stede, begærede han ikke Ordet og havde ikke noget Ønske om at udtale sig.

Til sidst fremkom det ærede Medlem med nogle lidt gaadefulde Udtalelser, synes jeg, om, at jeg havde tilHensigt at skræmme. Jeg forstod slet ikke, hvad det ærede Medlem mente dermed, jeg har ikke tænkt paa at skræmme nogen, end ikke det ærede 15de tingvalgte Medlem.

Gødskesen: Jeg havde ved denne Sags første Behandling den samme Opfattelse, som jeg har nu, at Spørgsmaalet om Ordningen af Erhvervsskatten mellem København og Frederiksberg ikke egner sig til at behandles ved dette Lovforslags Omtale i Rigsdagen. Men vi kommer jo sikkert til at behandle dette Spørgsmaal, naar Skattelovgivningen skal til Revision i næste Rigsdagssamling, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at saa skal jeg ikke holde mig passiv.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget til § 1 af *Bækgaard* (se foran) vedtoges med 40 Stemmer mod 24.

§ 1 (se Tillæg C. Sp. 169), saaledes ændret, og § 2 samt *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Man foretog derefter:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til § 2 i Lov Nr. 305 af 28. Juni 1920 om det offentlige Fattigvæsen m. v. i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5215).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 165 af 1. April 1921 om Forbud mod Nedlægnning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5235).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

I. A. Hansen: Da Landstinget for to Aar siden havde den nugældende Lov om Forbud mod Nedlægnning af bestaaende Landbrug til Behandling, bebudede Landbrugsministeren Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af en ny Lovgivning paa dette Omraade. Dette Løfte blev modtaget med Tilfredshed fra alle Sider, idet man erkendte, at der var Trang til en Reform. Kommissionen blev nedsat den 24. November 1921. Da den endnu ikke har afgivet Betænkning, har det været nødvendigt for Ministeren at søge den gældende Lovs Gyldighed forlænget, og Lovforslaget gaar nu ud paa, at den forlænges til 1. April 1925, altsaa i to Aar. Dette er foreslaaet, for at Kommissionen kan have god Tid. Fristen forekommer mig imidlertid at være lovlig lang, i hvert Fald opfordrer den ikke Kommissionen til at tage energisk fat paa sit Arbejde. Jeg vil derfor henstille til Ministeren at modtage et Ændringsforslag om, at Lovens Gyldighed kun forlænges et Aar. Herved sker der i værste Tilfælde ikke andet end, at Loven, hvis Kommissionen ikke bliver færdig, skal fornyes til næste Aar. Naar Kommissionen arbejder i to Aar, skulde man synes, at det var tilstrækkeligt i en Sag af den Art. Kommissioner er ofte nødvendige, og i dette Tilfælde var en Kommission betimelig. Men i al Almindelighed har de fleste Indtrykket af, at Arbejdet i Kommissioner trækker for meget i Langdrag. Naar jeg derfor opfordrer Ministeren til at modtage en Ændring som den antydede, skulde det være en Opfordring til denne Kommission om at fremme sit Arbejde mest muligt — for Resten ogsaa til andre Kommissioner. I øvrigt anbefaler jeg Forslaget til velvillig Behandling.